

Gerdandaki Benin

– ilhncoruyucu · 08 Şubat 2013

ela gözlü dilber sen
ben ise mecnunken
göz süzüp durursun
bil ki aşka dair sözüm
gerdandaki benin
ben olaydım

yıllar aşkına yandı
mevsimler akışında
her güneş doğuşunda
helal et hakkını diyorsan
sevdan yakar bağrımı
gerdandaki benin
ben olaydım

beste beste türküyün
sevgi gölümde çoğaldın
naz etme gel gayrı
aşk olsun güzelim
gerdandaki benin
ben olaydım

har olup yanardın
sevdiceğim ne derdin
kul figanı yükledin
el ettin göz ettin
sendin derdim
gerdandaki benin
ben olaydım

göklerdeki turnadan
aşık olup durmadan
gönül gözümdesin
kara kaşına gözüne
inanmıştım sözüne

gerdandaki benim
ben olaydım

göl deryasına dalardım
sensiz her gün ağlardım
inan ki güzelim bağlandım
gerdandaki benim
ben olaydım

aşk koydum adını
sevdadan ağır dediler
öyleyse kara sevdaydı adın
yandım yakıldım ateşine
gerdandaki benim
ben olaydım

sümbüle seni sordum
göl bilir derdi
gölde aşk kokarken
bölöl dellendi
ne yürek sevdaydı
gerdandaki benim
ben olaydım

kaçmak çare değil ki
göze gelmek var ya
nazar değmesin güzelim
yana yakıla seni aradım
gerdandaki benim
ben olaydım

okyanuslar taşsın varsın
gök kubbe adınla inlesin
bir garip yolcuyum alemde
seven yürek deminde
gerdandaki benim
ben olaydım

göz ferimde aydınlıksın

bir garip hislen var oluşum
cihanı alırda döndürürken
başım göğe ermez oldu
yürek yakan sevdana inat
gerdandaki benim
ben olaydım

sunaklar sunayım sana
adağlar adayım yoluna
tak bir bak koluna
seviyorum de ne olursun
gerdandaki benim
ben olaydım

dudağında mey olsam
gönül gözüne dolsam
aşkla sefam olsan
bir sevdalı aşkılan
gerdandaki benim
ben olaydım

haydi tut elimi yürekten
göz göze gelirken
bir endam ki nefesten
gönül kuşu kafeste
gerdandaki benim
ben olaydım...

İlhan Koruyucu